

ROOSEVELT DIADALUTJA.

„Hurrah of Hungary!“

Ugy jött közénk, mint egy nagyszívű barát, az arcán ott ragyogott a Magyarországra iránt való szeretet, a szavaiban, az égő, gyújtó, csillogóan okos szavaiban megcsendült a magyarság megbecsülése. „Nemcsak barátja, de bámulója is vagyok a magyar népnek“ – mondotta rólunk és az őszinteség ragyogott ki a szavából, amikor azt mondta: el kell jönnie az időnek, amikor a magyar nép kulturnéppé alakul át és a nagyvilág forgatagában jelentős szerepet követel majd magának... A nagy, a hatalmas Amerika volt és leendő uralkodója, minden élő uralkodók legnagyobbja, ez a nagy és bölcs férfiú mondotta ezt rólunk. És a szeretetért, amivel irántunk van, ezerszeres lelkesedés lobban föl a lelkekben, ünneplik, hódolják, mámortól megittasodottan. Csodáljuk Rooseveltet, a szédületesen fejlett Amerika legnagyobb polgárát, aki milliárd ember sorsát intézte csodálatos nagyszerűséggel. Csodáljuk Rooseveltet, mi, a szegény, a tépett, megalázott Magyarország. Hurráh Rooseveltet!...

Roosevelt és Apponyi.

Roosevelt vasárnap reggel kilenc órakor indult el Bécsből. Fiának, Hengelmüller nagykövetnek és családjának: vejének és feleségének a kíséretében délelőtt fél tizenegyre érkezett Pozsonyba. Nagy közönség fogadta a föllobogózott pályaudvaron; a város törvényhatósága Brolly Tivadar polgármesterrel az élén jelent meg. Ott volt Apponyi Albert gróf is.

Mikor a vonat berobogott a pályaudvarra, a közönség lelkes éljenzésben és „hipp, hipp hurrá“ kiáltásokban tört ki, mely még fokozódott, midőn Roosevelt egyszerű, fekete utruhában megjelent a szalonkocsi ajtajában. Roosevelt mindenekelőtt Apponyi Albert grófot üdvözölte igen melegen, aki bemutatta Brolly Tivadar polgármestert. A polgármester a város közönsége nevében üdvözölte magyar nyelven néhány szóval, majd Jankovich Marcel angol beszéddel üdvözölte.

Roosevelt igen megleghangu beszéddel válaszolt az üdvözlésekre. Ezután a közönség éljenzésétől kísérve az első automobilba szállott Roosevelt Hengelmüller báró neijével és

Szerző

Cím

Roosevelt diadalutja.

Forrás:

A Polgár

Bp.

(Hely)

1910 1/10

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Hely

Idő

1910

Helyszám

leányával és Apponyi Albert gróffal. Pozsony amerikai és magyar zászlókkal földszített utcáin nagyszámu közönség igen melegen üdvözölte Apponyi vendégét. A városi elöljáróság a város határáig kísérte kocsikon és ott Roosevelten mindenkitől kézszerítással bucsuzott el.

Pozsonyból Eberhard felé vitte Rooseveltet Apponyi automobilja. Amerre járt, a községekben keresztül, valóságos diadalmenettel üdvözölték Amerika volt elnökét. Eberhardra érkezve a bíró üdvözölte Rooseveltet. Innen bementek a kastélyba, ahol Apponyi grófné fogadta a világhírű vendéget. Egy órakor ebéd volt, amelyen Roosevelt és fia Hengelmüller és családja, Nash budapesti főkonzul, Kossuth Ferenc és Andrássy Gyula voltak hivatalosak. Kossuth és Andrássy nem jelentek meg, táviratban mentették ki magukat. Öt órakor Cseklésre vonult a társaság, ahol szintén meleg fogadtatásban volt része. Ezután Roosevelt az állomásra érkező gyorsvonatra szállt föl. A gyorsvonat este 9 óra 15 perckor érkezett Budapestre.

Roosevelt Budapesten.

— Hurrah of Hungary! —

Ezernyi tömeg várta tegnap este a nyugati pályaudvaron Roosevelt érkezését. A rendőrség három ezer jegyet bocsátott ki, amelyek a peronra jogosítottak. Volt is tolongás, fejtelles kavargás. Közben megeredt az eső, felnyitlak az esernyők. Így várták az emberek Roosevelten vonatát. Valósággal életveszélyes volt a tolon-

gás. A bécsi gyorsvonat érkezését az első sinpárra várták, rendőri kordon nem volt, az emberek kétségbeesetten kellett védekezniök, hogy a kíváncsi tömeg le ne szorítsa őket a peronról a sinpárra. Ott volt egy nagy tömeg budapesti és külföldi újságíró, ott voltak a királyi váróterem előtt Bárczy polgármester, Boda főkapitány, Marx János, az államvasutak elnök-igazgatója, számos fővárosi bizottsági tag, a rendőrség több főtisztviselője.

A vonat pontosan érkezett meg, szerencsére nem történt katasztrófa, a vonat nem gázolt el senkit. Egy zöld Pullmann-kocsi ajtajában megjelent Roosevelt zömök alakja.

— Éljen! Hurráh!

hangzott az ezernyi tömegből. Egy pillanat múlva már ott állott a hullámozó tömeg gyűrűjében Roosevelt. Vidám volt, mosolygott.

Elsőnek Braun Márkus, a magyar származású amerikai bevándorlási biztos kapta el köszöntésre nyújtott kezét. A másik percben már Bárczy István dr. miniszteri titkár lépett eléje, angolul üdvözölte a magyar miniszterelnök nevében, majd Bárczy István polgármesternek adta át a szót, aki a főváros közönsége nevében a következő angol beszéddel fogadta Roosevelten Tivadart:

Magyarország fővárosának közönsége megjelent itt, hogy szívből üdvözölje önt és kifejezze ön iránt kiváló nagyrabecsülését. Az ön látogatása nemcsak nagy örömet okoz nekünk, de büszkeséggel is tölt el minket, mert egy oly férfiú látogatását fogadjuk, aki iránt nemcsak a főváros közönsége, de az egész ország lakos-

sága a legnagyobb tiszteletet viseltük és akit határtalan bámulat övez itt, mert benne nemcsak a hatalmas Amerika legnagyobb élő fiát, nemcsak a világbéke apostolát, hanem ugyanakkor a magyarok igaz barátját is üdvözljük, aki épp az ő magas és felelősségteljes pozíciójában több ízben adta értékes bizonyítékát nemzetünk iránt érzett rokonszenvének. Amerika népe egy ízben határtalan lelkesedéssel fogadta a mi Kossuth Lajosunkat és most Magyarország népe büszke arra, hogy fogadhatja nem kisebb lelkesedéssel önt, akinek a látogatása örökké emlékezetes eseménye marad városunk történetének. A főváros nevében ismételten köszöntöm önt, remélve, hogy ön és nagyrabecsült családja jól fogja érezni magát közöttünk. Éljen Roosevelt!

Ezer torok forgetegesen visszhangozta az éljent, majd Roosevelt hajadon fővel mondta el azt a gyönyörű beszédet:

Polgármester ur! Köszönöm az ön szíves üdvözlését, amint hogy köszönettel fogadom a miniszterelnök ur kitüntető üdvözlését is. Csodálom, hogy polgármester ur oly kitűnően beszél az angol nyelvet, szeretném ha én is tudnék magyarul, hogy az anyanyelvén egyenesen a közönséghez fordulhatnék, amely kitüntető szíveséggel és lelkesedéssel fogad engem. Polgármester ur, amikor átléptem az ország határát, az önök népe oly bámulatra méltó módon fogadott engem, hogy úgy éreztem magam, mintha otthon volnék. Nemcsak a szíveséget, de a szeretetet is éreztem a díszes fogadásban, amely itt a királyi fővárosban kulminál. Ön úgy üdvözölt engem, mint a magyarok barátját. Én ehhez hozzátehetem, hogy nemcsak barátja, de régóta bámulója vagyok a magyar népnek. Azzal, hogy ön engem, mint a magyarok barátját üdvözölt, a szabadság barátját is üdvözölte, mert tudom, hogy a magyar nép mindenkor a legszabadságszeretőbb népek közé tartozott. Ismétlem, igazán meg vagyok lepve a fényes és kitüntető fogadtatástól és őszintén

mondom, nem talállok szavakat hálasköszönetem és tiszteletem kifejezésére. Hurrah for Hungary!

A lelkesedés, elementáris erővel tört ki Roosevelt szavai után. Az emberek tülekedve nyomultak minden oldalról feléje, mindenki közelébe iparkodott, hogy láthassa.

A szállóban.

A mint beszédét befejezte, kikísérték volna a künn váró automobilhoz, de a tülekedő lelkesedésben viharzó embertömegben nehéz volt keresztültörtetni. Nagynehezen bejutottak az udvari váróterembe. Ott csillagos amerikai lobogóval a Budapesten élő amerikaiak várták s egy amerikai hölgy bokrétaival kedveskedett neki. A váróteremből is nehéz volt kijutni az automobilhoz. Künn a szabadban még egy kedves epizódja játszódtott le a fogadásnak. Az egyetemi ifjak énekkara sorakozott ott és elénekelte az amerikai himnuszt és a magyar himnuszt.

Az elnök meghatottan hallgatta, majd fiával együtt beszállt Szápáry Pál gróf automobiljába, mely villámgyorsan elszáguldott vele. Szakadt az eső, de a pályaudvar körül sok ezernyi nép tolongott egész a Váci-körut elejéig. Dörgő éjjennel, hurrával üdvözölték Rooseveltet, a ki nyájasan köszöngtetett.

Az automobil gyorsan robogott tova a Váci-köruton, Deák Ferenc-utcán, Mária Valéria-utcán keresztül a Hungária-szállóba, amely előtt szintén nagy népsokaság gyűlt össze. Az érkező illusztris vendéget a bejárónál Burger igazgató üdvözölte. A vesztibül is tele volt lelkes közönséggel. Roosevelt egyenesen fölment szobájába, amelynek ablakai tárva voltak. Alulról fölhangzott a közönség ovációjának zaja. Roosevelt az ablakhoz lépett, percekig gyönyörködött a Dunapart csodás éjjeli panorámájában, majd megköszönte az üdvözlést.

— Rendkívül boldog vagyok, úgy mond, hogy ennek a gyönyörű városnak vendégszeretetét élvezhetem. Köszönöm az ovációt.

Ezután elvonult az ablaktól. Néhány szót váltott fiával, néhány utasítást adott a holnapra programja dolgában, azután nyugodni tért tizenegy óra tájban.

Az első nap.

I. Rooseveltt látogatói.

A napsugaras tavaszi reggel eléggé korán ébren találta az utazástól éppenséggel nem fáradt illusztris vendéget, aki kilencedfél órára rendelte reggelijét, kávé, sonkát és vaját. A Hungária-szálló kapujánál, valamint a dunamenti korzón akkor már nagy érdeklődő közönség verődött össze. Kíváncsian várták Rooseveltt. Vadart.

Benn a szállóban is nagyobb volt az élénkség a szokottnál. A vesztibülben elegáns urak és hölgyek várták csevegve az érdekes vendég lejövetelét, az emeleti folyosón pedig az amerikai és a magyar újságírók csapata táborozott, hogy majd nyomon kísérje az elnököt, ha programmszerű látogatásaira indul.

Roosevelt első látogatója Németh József miniszteri osztálytanácsos volt, aki a bábolnai kirándulás dolgában jött. Roosevelt nagy elragadtatással beszélt az itteni fogadtatásáról.

— Hazámat kivéve sehol sem fogadtak ekkora lelkesedéssel, mint amekkora itt Magyarországon várt reám.

Meghívó a miniszterelnökhöz.

Ezután Bárczy István dr., a miniszterelnök titkára érkezett, Kluen-Héderváry gróf nevében, keddi estére ebédre hívta meg Rooseveltet meg a kíséretét. A program szerint Roosevelt kedden a bábolnai állami ménestekinti meg. A társaság este félnyolckor érkezik

vissza Budapestre, félkilencor ebéd lesz a miniszterelnök lakásán, ebéd után pedig a társalgóban teát szolgálnak föl. A miniszterelnökségről Rooseveltt a pályaudvarra hajtát és a keleti expressezzel utazik el.

A sebesült Apponyi.

Tíz óra tájban jött Apponyi Albert gróf. Mindenkit meglepett, hogy a homlokán fekete kötés van, félszeme alatt pedig vörös daganat és véraláfutás. Találgatták, mi történhetett, míg végre a gróf egy újságíró kérdezősködésére elmondotta, hogy szombaton baleset érte. Ilonka leányával kocsikáztak egy kis fogaton, a grófkisasszony hajtott, közben a gígg fölborult és utasai kiestek a kocsiutra, Apponyi gróf zuzódást szenvedett a vállán s a bal halántékán s a szeme alatt megütötte magát.

II. Két látogatás a várban.

Féltizenegykor hagyta el Roosevelt a szalonját, beült Szapáry Pál gróf automobiljába, Hengelmüller gróf nagykövet kísérette. Az automobil öt perc alatt fölrepült a várba József főherceg palotája elé.

A volt elnök kíséretével bement a palotába és loadta a fia és a maga névjegyét a királyi hercegek számára.

A palotából a miniszterelnökségre mentek, miközben az összegyűlt közönség és egy nagy sereg iskolásfiu éljenzett és hurrazott. Héderváry Károly gróf éppen a minisztertánácson elnökölt amikor jelentették a látogatást. A minisztertánácsot félbeszakították, a miniszterelnök felesége társaságában fogadta Rooseveltet és kíséretét. A társaság megtekintette a palotát, majd kiment a terrasra, ahol Roosevelt percekig gyönyörködött a nagyszerű kilátásban. Ehhez hasonlót, ugymond, még alig látott a világon.

III. A gazdtalan királyi palotában.

A vendégek egy negyedórai időzés után távoztak és egyenesen a királyi palotába mentek, ahol Szegedi-Maszák Aladár kormánytanácsos fogadta és kalauzolta őket. Előbb az új, majd a régi szárnyat tekintették meg. Roosevelt nagy érdeklődéssel és gyönyörűséggel nézett mindent. A pompás gobelinek és festmények különösen lekötötték figyelmét. Ezeket szemlélve, nyilatkozataival a magyar történetben való nagy tájékozottságát árulta el. A Hunyadi-terem, a táncterem, Habsburg-terem és Szent István-terem szépségével alig tudott betelni. A palotából, husz percnyi időzés után a képviselőházba ment a társaság.

IV. Roosevelt a képviselőházban.

A Ház pompás csarnokaiban az interparlamentáris konferencia tagjai üdvözölték Roosevelt Tivadart, a ki a fölépcsőn vonult be a remek boltívek alatt egy pillanatra meg-lepetve, karját kitarva tekintett körül. Desseffy Arisztid ház-nagy és Zlinszky István fogadták. Az utóbbi üdvözlő szavaira Roosevelt igen melegen válaszolt. Örömmel jött s a mit a magyarokról mond, nemcsak mondja, de hiszi is, mert őszintén szereti a magyarokat, a kik szeretik a szabadságot. A magyarság értékes s jogosan számíthat arra, hogy mint a német mondja, kulturnép legyen s majdan vezető szerephez jusson.

Roosevelt kísérelével fölvonult a kupola-

csarnokba, ahol az interparlamentáris csoport élén Apponyi üdvözölte szép angol nyelvű beszéddel. Beszéde végén átnyújtott a volt elnöknek egy dobozt, amely az interparlamentáris konferencia feliratát tartalmazza. A felirat szövege ez:

Az interparlamentáris magyar csoport lelkes örömmel üdvözli Roosevelt Tivadart, a hatalmas észak-amerikai államok nagy fiát, a béketörekvések apostolát, a nemes békeszerzőt magyar földünkön, a melyet a szabadsáért és alkotmányért vívott küzdelmek vérről áztattak. Lelkesedéssel és szeretettel köszöntjük benne barátunkat és hálánkat fokozza a visszaemlékezés arra a meleg vendégszeretetre, melylyel a magyar interparlamentáris csoportnak 1904-ben Saint Louisban iárt tagjait fogadta.

Roosevelt beszél.

Roosevelt gyönyörű beszéddel válaszolt. Halkan kezdte, később áttüzesedett, izzó temperamentummal beszélt, magával ragadta az embereket. Dobbantott a lábával, széles gesztusokat használt; az arca égett, ragyogtak a szemei, amikor a magyar nemzet multjáról és történelmi hivatásáról beszélt.

Apponyi gróf és önök barátaim, — mert önök megmutatták, hogy barátaim, — így kezdte. — Nem tudom eléggé kifejezni lelkesedésemet és hálámat azért a nagylelkű barátságért, amellyel engem az önök nagy és gyönyörű országában fogadtak. Néhány évvel ezelőtt Apponyi gróf eljött az Egyesült-Államokba. Ha megengedik, úgy mondom, hogy szívemet rögtön megnyerte, mert beláttam, hogy ő ugyanazokért az eszmékért harcol, amelyekért én küzdöttem. Én nemcsak tisztelem Magyarországot és nemcsak szimpatizálok vele, hanem bámulója vagyok, mert tudom, hogy Magyarország történetében számtalan olyan lecke van, értünk és minden más nemzetért, amelyeket megtanulhatunk. Megtanulhatjuk a bátorság leckéjét, megtanulhatjuk a vas elhatározás és kitartás leckéjét.

Uraim! Az egész civilizált világ adósa Magyarországnak az ő multjáért. Amikor Amerika még mindig Európa kezében volt, Magyarország volt az a tényező, mely meggátolta a barbarizmus terjedését és amely a civilizált világ szokásait átvette és föntartotta. Az önök ősei az érdem, hogy azokat a támadásokat visszaverték, amelyek anyugati kultúra ellen a barbarizmus világából jöttek, mert az önök őseinek teste állította meg a barbarizmus haladását. Washington népe anyugati nagy városokban ma is csodálattal adózik az önök nagy, bátor, nemes királyai, Erdély, a Duna jobbpartja és balpartja dicső harcosai és ama győzelmesei számos csata iránt, amelyet megvívta. (Lelkes éljenzés és taps.) Nincs illusztrisabb történelem,

mint a magyar nemzet történelme. Én ismerem ezt a történelmet és nem tartanám magamat művelt embernek, hogyha nem ismerném. (Eljenzés.) Önök és én egy ponton állunk, mert a morális politikai küzdelmek főelvei minden országban ugyanazok: küzdelem a szabadságért, a szabadelvűségért és egyszerűsmind az erkölcsiségért és végül a vallási küzdelem, amely egy erkölcsös országnak mindig az alapját képezi. Mindazok az eszmék, amelyekért én küzdöttem az Egyesült-Államokban, szimbolizálva voltak nemcsak az Egyesült-Államokban, hanem Magyarországon is. Én küzdöttem főleg az arany szabadság elveiért, az igazságért, az ember és ember közötti egyenlőségért, a nyilvános ügyekben való föltétlen tiszteségért és a polgárok szociális javaiért. Kerül-nünk kell egyrészt a reakcionáriusok törekvéseit, akik minden jónak előrehaladását meg akarják gátolni; de másrészt kerülnünk kell azt, hogy félrevezettessük a fantasztikus látványok által. Ugy küzdjünk, hogy segítsünk a gyengébb testvérünkön. De ha segítséget adunk polgártársainknak, próbáljuk őket arra bírni, hogy segítsenek önmagukon. Ha valaki megbotlik, emeljük föl, mert nincs senki sem közöttünk, aki ne botorolhatna meg; nincs senki sem közöttünk, akinek ne lenne szüksége segítő kézre. Emeld föl, hogy ha polgártársad megbotlik, de hogy ha elesik, akkor hagyd őt fekvé, ne emeld föl, mert bizonyára nem érdemli meg a fölemelést. Ezek az elvek vezéreltek engem. Köszönöm szíves üdvözetüket.

Percekig zugott az ováció e beszéd után. Roosevelt pedig elbeszélgetett egy ideig a konferencia tagjaival, így a többi közt Széll Kálmánnal, Wekerle Sándorral, Berzeviczy Alberttel, Gál Jenő főrendiházi taggal, Sagh Gyula rektorral és másokkal, majd pedig megtekintette a Ház termeit. Egy óra tájban távozott kíséretével együtt. A Ház előtt álló nagy közönség szinte tomboló lelkesedéssel ünnepele.

V. Villásreggeli József főhercegnél.

Roosevelt elnök a Hungária-szállóba ment, majd pedig föl a Várba, ahol József főherceg vendége fiával együtt, dezsóné, amelyen résztvett József Ferenc főherceg is. Kivüle ott voltak: Héderváry Károly gróf miniszterelnök. Hengelmüller washingtoni

nagykövet, Teleki Samu gróf, Zichy Kázmér gróf, Szechenyi László gróf és egyéb előkelőségek. A dezsőné után két órakor Roosevelt Kossuth Ferencet látogatta meg.

Magyar ujságírók Rooseveltnél.

szám

Roosevelt este hat órára magához kérte a budapesti hírlapírókat. Hat órára volt kifizve a fogadás, de Roosevelt, aki Nasch amerikai főkonzulnál volt hivatalos délutáni téára, ahol egyúttal az amerikai kolónia tagjait is fogadta, kissé megkészt és így már közel fél hét óra lehetett, mikor az utcán összegyűlt lelkes tömeg viharos „hurrá” kiáltásai között a Hungária-szálló elé rohogott. Az előcsarnokon gyors léptekkel keresztülhaladva, Roosevelt az első emelet 112. szám alatt levő lakosztályába ment. Negyedórai pihenő után kiűzent a szobája előtt várakozó ujságíróknak, hogy szívesen látja őket.

Kis előszobán keresztül jutottunk be az exelnök szalonjába. Elegánsan butorozott erkélyes szobába, amelynek ablakai a Dunára nyílnak. A nyitott erkélyajtóban állva fogadta Roosevelt az ujságírókat, akiknek nevében Szebenyi Ernő üdvözölte Rooseveltet.

Roosevelt a beszédre következőképp válaszolt:

— Uraim! Nagyon köszönöm a látogatást. Arra kérem önöket, adják tudtára lapjaik által az egész magyar nemzetnek fejedelemtől a földmivesig, hogy nagyon jól éreztem magam közöttük. Soha életemben ily kedves fogadtatásra nem találtam. Legmélyebb hálám és köszönetem tolmácsolására kérem fel önöket.

Hangos hurráh volt a válasz az exelnök szíves szavaira. Az ujságírók ezután sorra elvonultak Roosevelt előtt, aki mindenkit megállított, kezét szorított és mosolyogva monddta:

— Örülök, hogy Önt láthattam.

A rendkívül barátságos fogadtatás ezzel véget ért, Roosevelt öltözködéshez látott, mert a Park-klub estélyére ment.

Látogatás Kossuth Ferencnél.

Roosevelt ma délután 2 órakor Hengelmüller amerikai osztrák-magyar nagykövét társaságában látogatást tett Kossuth Ferencnél. A látogatás 2-től 3 óráig tartott.

A látogatás egész ideje alatt élénk eszmecsere folyt úgy az amerikai, mint a magyar viszonyokról. Roosevelt nagy melegséggel beszélt azokról az emlékekről, amelyeket Kossuth Lajos látogatása Amerikában hagyott, megjegyezvén, hogy az öregebb emberek még ma is nagy lelkesedéssel szólnak Kossuth Lajosról és az ő

amerikai útjáról. Roosevelt nagy érdeklődéssel és sokáig nézte Kossuth Ferenc dolgozószobájában Kossuth Lajosnak arcképét és mellszobrát, amelyet Kossuth Ferenc festett.

Hengelmüller ebédjén.

Hengelmüller László washingtoni osztrák-magyar nagykövet és neje ma este 8 órakor a Park-klub helyiségeiben estebédet adott Roosevelt tiszteletére. Jelen voltak József főherceg, Khuen-Héderváry Károly miniszterelnök és neje, Serényi Béla gróf földmivelésügyi miniszter és neje, Tisza István gróf és neje, Apponyi Albert gróf, Kossuth Ferenc, Wekerle Sándor, Széll Kálmán, Szechenyi László gróf és neje és még több főúr. A társaság kitűnő kedélyhangulatban volt együtt éjjeli 11 óráig.

A Mezőgazdasági Muzeumban.

Roosevelt budapesti látogatásának egyik legnevezetesebb mozzanata a Mezőgazdasági Muzeumban tett látogatása. A muzeumban Kazy József államtitkár üdvözölte, majd végigvezette a muzeumban. Nagyon érdekelte az állattenyésztési osztály. A folyamszabályozási osztályban annak a ténynek a hallatára, hogy Magyarország már teljesen befejezte vízszabályozását, megjegyezte:

— Ilyenformán az ármentesítés az összes civilizált országok között Magyarországon a legnagyobb.

Minden nagyon érdekelte; a muzeum megismerésének befejezése után pedig ezt mondta:

— Uraim, konstátálhatom, hogy ezen a téren Magyarországa a vezető-szerep.